

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE DI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 36 fr., pe șase luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

ANULU XLVIII.

N° 126.

Vineri 7 (19) Iunie

1885.

Brașov, 6 (18) Iunie 1885.

Suntem în toială esamenelor dela scólele noastre primare și secundare.

Avem să culegem ródele unei muce de un an pe terémul instructiunii noastre populare.

Nu ne facem iluziuni. Resultatele vor fi fórte modeste. Ele vor corespunde grelelor împrejurări, în cari se sevêrșesce actualmente desvoltarea noastră.

Noi cei striviți la pãrete, și așa suntem condamnați a jucã un rol pasiv chiar și pe terenul învêțãmântului nostru, fiindcã în tótã bunã vremea n'avem de a ne luptã, decât numai cu loviri, ingerințe și încãlcãri din partea contrariilor românismului.

Abia ne mai rămãne timp de a ne gândi și de afla nisce mijloce potrivite spre a ne apãra în contra înfuriștelor stricãcioșe, ce nãpãdesc asupra școlilor noastre din tóte părțile. Ear cât pentru o lucrare pozitivã spre a promovã învêțãmântul nostru și spre a putã constata din timp în timp resultatele dobândite, ácãsta a devenit de totu dificil în împrejurãrile de față.

Insã ca nu cumva stãruințele noastre pentru progres sã fie cu totul paralizate și astfel sã se împlinã dorința celor ce ar vól sã niã nu mai audã de scóle romãnesci, trebuie noi tóți câți suntem pãtrunși de însemuãtatea lucrului, sã veghiãm și sã lucrãm astfel, ca sã se nu trãscã și sã se întãrãscã mereu în popor iubirea cãtrã scóla romãnã.

Vedem cum contrarii noștri înfînțãzã reuniuni și adunã fonduri pentru de a face propagandã prin tot felul de premiãri în sensul lor și în folosul limbei lor. Noi Romãni suntem în dreptul nostru cel mai sfânt de câte ori combatem apucãturile de propagandã în interesul maghiarizãrii, dér pôte amã face mult mai bine decât pe lângã protestãrile noastre amã cãuta sã paralizãm relele influințe ale acestei propagande, contribuind și noi din parte-ue cu totu ce ne stã în putință spre a încurãgia pe școlarii și pe învêțãtorii noștri harnici și conscientioși.

Acãsta se pôte face și trebuie sã se facã neapãrat din partea societãții romãne pe tóte cãrãrile, ce i sunt deschise, în totu modul, și încã fãrã amãnare și fãrã de a mai aștepta pãnã când se va îndurã guvernul unguresc de a întãri statutele vreunei Societãți romãne cu scop de a încurãgia și de a promova învêțãmântul nostru național.

Cine pôte opri ca ómenii noștri luminați și binesãmțitori de prin județe sã nu ia parte cu cel mai mare interes la esamenele noastre școlare și cine pôte luã în nume de rãu celor cu dare de mãnã dintre ei dacã vor contribui într'un cerc și într'o mãsura ore care cu scop de a se premia școlarii cei buni și învêțãtorii lor zelosi?

Nu este intențiunea noastră astãzi de a arãta în ce mod sã se controleze învêțãmântul nostru și sã se constate progresele fãcute. Ceea ce voim este numai de a da un impuls, pentru cã cãrturarii noștri și publicul român în genere sã iasã din acel „lasã-mã sã te lasã”, care s'a practicat pãnã acum în cestiuni de

asã mare însemnãtate cum sunt cestiunile scólei romãne, și sã îmbrãțișeze cu entusiasm stãruințele nobile ale învêțãtorilor noștri celor bravi precum și ale superiorilor lor.

Se înțelege cã acești superiori, cari sunt preoții și protopopii, trebuie sã premergã cu exemplul. Suntem convinși cã depinde numai de zelul și înțelepciunea lor cã sã înflãcãreze tóte inimele ce bat cu cãldurã pentru popor și pentru cauza scólei romãne. Dela ei și numai dela ei depinde cã sã nu rămãnã nici un școlar și nici un învêțãtor nepremiat și nerecunoscut de cãtrã publicul român.

Dorința noastră cea mai fierbinte este ca se realizeze ácãsta încã cu privilegiul esamenelor din estã an și sã se convingã odatã mic și mare, cã este în sînul poporului nostru o forță atãtu de mare încãtu nu pôte fi pe față pãmântului curent, care sã o pótã dobori.

Crisa ministerialã englesã și Rusia.

Formarea unui nou minister engles întâmpinã mari greutãți, din cauza neînțelegerii ce existã între Toriști. Churchill și Hicks-Beach împreunã cu alți 33 Toriști progresiști au îngreuiat multu situațiunea lui Salisbury, și anume Churchill cere, ca sã se eschidã din noul cabinet conservator vechii Toriști netrebucioși ai vechiului cabinet Tory și sã se primescã pentru Irlanda basa unui guvern fãrã legi escepționale și silnice. În contra acestor propuneri se ridicã Toriștii scólei vechi. Salisbury fãrã Churchill nu pôte lua guvernul în mãnã și prin urmare venirea lui la putere atãrnã dela înțelegerea sa cu Churchill. „James Gazette” dice ce e drept, cã în urma unei conferințe a conducãtorilor partidei conservatore, greutãțile ce s'au pus în calea formãrii noului cabinet s'au mai imputinat, dar își esprimã pãrerea, cã dacã crisa va ține încã, s'ar putã întâmpla, ca sã fie din nou chemãți liberalii la putere.

Cãderea cabinetului Gladstone a surprins fórte multu si pe cei din Petersburg, dar ei sunt gata — spun foile rusești — a întâmpina orice urmare a acestei cãderi. Cabinetul din Petersburg e dispus a continua tractãrile cu orice cabinet ar guvernã în Londra, presupunãdu cã acesta nu va pãrãsi basa deja stabilitã. Pe de altã parte se vorbește, cã în Rusia câștigã din ce în ce teren pãrerea, cã ar fi mai bine, decât ar renunța Anglia la pãrerea iluzoriã a unei zone neutrale și ar primi sã se împartã „înțelepțesce” Afganistanul, ca astfel sã se stabilescã o nemijlocitã vecinãtate între Anglia și Rusia.

Acãstã pãrere e negreșitã și pãrerea guvernului rus și îi dã a înțelege Angliei, cã numai într'un asemenea cas s'ar putã înlãtura rãșoiul cel puțin pentru un timp îndepãrtat, pe când cu zona neutralã neînțelegerile s'ar putã ivi în totu momentul și dupã ele ar putã urma și rãșoiul. „Novoje Vremja” declarã chiar, cã Rusia va continua cu pregãtirile, ca sã întâmpine orice evenimente în Asia centralã, și mai dice cã venirea la putere a conservatorilor — cu tóte declarațiunile pacifice ale lui Charles Dilke — va avã ca urmare temeri noue de rãșoiu din cauza cestiunei afgane.

Sinodul din Sibiu.

Sibiu, 17 Iunie 1885.

Domnule Redactor! Eri s'a deschis sinodul etsy-ordinar, care are sã hotãrãscã în afacerea ajutorului de stat. Escelența Sa mitropolitul Miron Roman, în vorbirea sa de deschidere și-a exprimat speranța, cã bãrbații întruniți la sinod vor fi la înãlțimea chemãrii lor și vor rezolva afacerea amesurat cerinței adevãratelor interese ale bisericii.

Dupã ácãsta, s'au cetit v'r'o câteva documente

privitoare la ajutorul de stat și în urmã, în contra usului de pãnã acum, s'a ales o comisiune de membri, în care majoritatea se compune din clericali și anume: Z. Boiu, I. Papiu, I. Rațu, I. Petricu, G. Șagãu, I. Slavici, P. Truța, R. Patița și Dr. I. Mih.

În conferința de ieri dupã amãzi, spre rușinea nemului nostru, — afarã de d. Boiu — protop. Rațu, Șagãu, Papiu, cari sunt avuți și stau în tóte privințele escelent, au pledat pentru a se primi ajutorul chiar și în condițiunile umilitore puse de ministrul unguresc.

Precum se vede — și eu încã bănuiesc — o mãnã secretã a influențat asupra lor, cãci elcum nu se pôte explica lucrul.

Lupta în comisiune trebuie cã a fost grea, deorece numai printr'un vot s'a majorizat de a nu se primi ajutorul. Acãstã împrejurare ne face sã ne instrinãm de acei preoți, cari se instrinãzã de noi trecãnd în tabãra dușmanã. Nici odatã n'amã creșut, cã vor ajunge lucrurile aci, ca pãstorii poporului sã dea exemple atãtu de urite de lipsã de caracter, sã se nchine banului și sã vëndã sufletul.

Vã voiu comunica mai pe larg despre conferința de ieri dup'amãzi.

Azi sinodul va intra în desbatere meritoriã.

Luptãtorulã.

SCRILE DILEI.

Municipiul comitatului Solnoc-Dobeca a luat hotãrirea, ca în actele oficiale compuse în limba ungurescã sã se trecã numele de botez de aci înainte în formã ungurescã și a adresat în acãstã privință un circular cãtrã tóte municipiile. Și totu mai au nerușinarea foile unguresci sã spunã cã nu se maghiarizã?

Ni se scrie de lângã Reghinul sãsesc cu data de 17 Iunie n.: Azi s'a ales în Reghinul sãsesc, prin aclamațiune, deputat în locul fostului br. Koloman Kemeny — acum fișpan în Alba inferiãrã — contele Teleki Domokos guvernamental. Entusiasmul e mare; papricașu, vin și altele în abundență. Romãni nu pãrã mult au luat parte. Va urma despre alegere amãrunte într'o corespondență. — natu.

„Bistritzer Wochenschrift” a fost condamnatã la 50 fl. amendã, pentru cã a inserat anunțul loteriei din Hamburg. Numita fóiã a insinuat recursu la Tabla reg. din Tergu-Muresului.

În comuna Salamas, comit. Ciuc s'a înmormãntat în luna trecutã o fatã a unei crișmãrițe cu numele Rãcz. În satu s'a lãțit fama cã fata a fost omoritã de cãtrã Ovrei, cu scopul de a o tãia în bucãți și a bãga apoi aceste bucãți în bușile cu vinarsu pentru a invenina astfel populațiunea. Poporul s'a revoltat contra Ovreilor și i amenința. Doi Ovrei au mers la pretorul și l-au rugat sã se apere în contra poporului infuriat cerãndu totodatã desgroparea cadavrului și constatãrea cauzei morții. Pretorul a mers apoi în comunã luãndu protocolu cu mai mulți locuitori, dar nu s'a putut afla isvorul acestei faime, deorece locuitorii aruncau vina unul pe altul, dicãndu fiecare cã el a audiat dela vecinul sãu. Protocolul a fost trimis apoi vice-comitetului dimpreunã cu rugãrea Ovreilor de a desgropa cadavrul. Vice-comitele a dispus apoi exhumarea și secționarea cadavrului.

Din Ciaba ni se comunicã cu data 15 Iunie n.: „Duminecã în 14 Iunie n. în comuna Sãmbou, din apropierea Gherlei, a izbucnit focu prefãcãndu în cenușe 14 case, șuri, grajduri, cãmãri, vestminte, o caprã, gãini și alte lucruri. Sãrmanele familii lovite de flagelul au rãmas sub cerul liber așteptãndu ajutorul deãpropelui, ca sã le ușureze miseria.” — P. S.

Direcțiunea poștelor din Sibiu publicã concursu pentru ocuparea postului de magistru postal în comuna Blãșii de jos din comit. Bistrița-Nãsãdu pe lângã o

cauțiune de 100 fl. Léfa anuală 120 fl., cheltuieli de cancelariă 40 fl., cheltuieli pentru cursul poștei prin curieri pedestri 180 fl. Cererile se vor adresa în timp de 3 săptămâni direcțiunii amintite.

—0—

Perderile cauzate de incendiul dela stabilimentul de artilerie din Bucuresci se urcă la 18,000 lei.

—0—

„Voința Națională” scrie: Studenții români din Paris au mers să exprime condolențele lor familiei lui Victor Hugo, și au dus o coroană pe care sunt înscrise versurile următoare:

Tu vécus triomphant sur la cime étoilée
Où les élus du Dieu Génie ont seuls monté,
Et la mort te conduit, à ton char attelé,
Par un arc de triomphe, à l'immortalité.

(Ai trăit triumfător pe înălțimea instelată unde s'au urcat numai aleșii zeului Geniu, și morțea, înhamată la carul tău, te conduce la imortalitate printr'un arc de triumf.)

—0—

Din Galați se comunică „Națiunii”, că vr'o de ce familie de Ovrei au plecat Sămbăta trecută spre Constantinopol, imbarcându-se pe trei vapoare încărcate cu cereale.

—0—

La congresul sanitar internațional ce se ține la Roma, d. Dr. Obdenari, delegatul României, a făcut o propunere pentru măsurile de izolare ce trebuie luate pe rîurile cele mari. Această propunere s'a admis în unanimitate, spune „Răsboiul”.

—0—

În Focșani s'a întrunit la 2 Iunie al doilea congres al preoților de mir din România, scrie „Telegraful”. Cestiunile ce se discută în acest congres sunt: 1. Organizarea școlilor eclesiastice și punerea lor în armonie cu instrucțiunea și educațiunea națională a poporului român. 2. Punerea în armonie a regulamentelor de disciplină bisericească cu legile Statului. 3. Controlul neadormitului Statului asupra jurisdicțiunii și administrațiunii bisericești. 4. Instituirea unui sinod compus din toate elementele bisericești, în care pe lângă mitropolitii, episcopii și arhierii se ia parte preoții de mir și laici, bărbați devotați studiilor filosofice-religioase.

—0—

Diarele din Bucuresci au publicat un raport al prefecturii din Tulcea, care comunică, că în urma grabnicelor măsurii ce s'au luat, locustele vor fi în curând stîrpite cu totul în Dobrogea.

—0—

După cum scrie „Românul”, se vorbește că mai multe persoane ar dă stăruia la societatea „Națională” să se fusioneze cu societatea „Dacia-România”. Această din urmă societate ar fi și cumpărată — după cum i se spune — acțiunii în valoare de un milion de franci de ale societății „Naționale”.

—0—

Din [renumita bibliotecă universitară din Parma care are 80,000 de volume, între care se află cele mai vechi tipărituri ale Italiei, s'au furat 5000 de volume. În urma descoperirii acestui furt s'a arestat secretarul bibliotecii cav. Passini.

Valea Galdei în 30 Maiu 1888.

Stimate D-le Redactor! O Dómne, triste și amare zile a ajuns Românil în acest stat „constituțional”, în care se dice că toate națiunile conlocuitoare, se bucură de drepturi egale. Un oficial maghiar dice: „că Românii sunt favoriți pre mult în drepturi, pre cari ei nu ar trebui să le aibă egal cu Maghiarul, și că Românil nici nu pte pretinde să fi îndreptățit ca Maghiarul, fiind-că patria-i maghiară. Românil decă nu-i mulțămît în țera ungurescă, mērgă în țera românescă, căci acolo Românii poruncesc, însă aici nu!”

Etă drepturile și favorurile Românil în acest stat poliglot: Unui biet om din comuna Telnă predându-i-se din partea primăriei comunale o citațiune cu care avea a se prezenta la judecătoria singulară reg. din Aiud, bietul om se și înfățișă pe ziua hotărâtă fără întârziere. Ce se veți însă? Indată ce se prezenta bietul om înaintea judelei „Csernatonyi” — îl provocă, dicend: Adus-ai 5 fl.? — Pentru-ce, răspunde bietul om, căci eu, Măria Ta, nu sunt dator la nimeni, nici am avut cauză cu cineva; și pentru ce să plătesc 5 fl. Măria Ta? Acēsta nu-i drept, Măria Ta...

Judele ne mai dicend vre un cuvânt chemă pe un păzitor (haiduc) și porunci să-l caute pretutindena, în fine îi luă șerparul (curéua) cu ce a fost în ea, ér pe bietul om îl aruncă în prinsore, fără de a-l mai asculta vre-un cuvânt.

După ce ajunse în închisore, sērmanul fu pus pe cugete dicend într el: O Dómne! ce zile am ajuns să fiu închis și nu știu pentru ce! Dară n'a desperat, fiind-că Românil e datat a suferi terorizări din partea

Maghiarului îngâmfat. — El rugă pe păzitorul închisori ca să-l elibereze spre a merge înaintea „Măriei Sale”, să-l întrebe că pentru-ce l-a închis? Păzitorul n'a voit a-l elibera. Rugându-l a doua oră cu cuvintele: D-le! slobode-mă, că-ți voi da 20 cr., că-i am în șerparul ce se află la Măria Sa, în care sunt 4 fl 77 cr. — Veți hine păzitorul, dacă-i promise bani, îl scose din prinsore și-l duse înaintea judelei. După ce veni înaintea judelei dice: Măria Ta! pentru-ce-să închis fără judecată? Judele i dede quitanță despre 4 fl. 77 cr., cari îi află în șerpar, care e următoarea:

Napló szám 38. — Hivatalos nyugta: 4 forint 77 kr. azaz négy forint 77 kr. o. é. öszvégről melyet hogy Florea Vaszilictól 5 frt. pénz büntetésé vég törlesztése fejében a mai napon hiánynélkül fel vettem ezene elismerem és nyugtatványozom. — Nagy Enyeden 1885 évi Márt hó 19-én — Csernatonyi s. k. kiraly járásbiró.

După ce i-a dat cuitanța dice judele: Floria Vasilie lui Georgiu e dator să ptătescă 5 fl. ca pedepsă. — Pentru-ce Măria Ta? Eu nu sunt Florea Vasilie lui Georgiu, ci al lui Gligor. Atunci judele îi luă cuitanța și scrise pe dosul ei următoarele: ad. 547—885. Itt tévedés történt mert nem Florea Vasilie lui Georgy ha nem lui Gligor tartazik 5 frt. a pénz naplót már nem lehet ki igazítani fel hajtandó tehát a be fizetett összeg a nyugta átadására és ezen kívül 23 kr. mely ide be kuldendő. — Csernatonyi s. k. kir. j. biró.

Judele dice apoi cătra țeran: Sē mergi la notarul să scotă dela Florea Vasilie lui Georgiu 5 fl., din care 4 fl. 77 cr. i capeți tu, ér 23 cr. trebuie să-i trimiți aici, — și l'a dat pe usă afară. După ce eși afară îl provocă și păzitorul să-i dea cei 20 cr., cari i-a promis când l-a eliberat din prinsore. Bietul om îi răspunde: D-le! N'am de unde că mi i-a luat toți banii că-ți i-am avut. Acum n'am decât sufletul, de potesci, și pe acela ți-l dau...

Etă așa o pătesce bietul țeran român față cu funcționarii străini, cari nu cunosc limba lui nici între George și Gligor nu știu să facă deosebire.

Un altă cast:

Un tēnēr student de a VII cl. gimn. din Blășiu voia a intra la miliția ca voluntar. El își așternu rugarea prin oficiul pretorial din Ighiu, la locul competent. Tēnērul așteptă timp îndelungat după răspuns, însă în deșert că nu-i veni nici un răspuns. Vēdend că nu capeta nici un rezultat, s'a dus în cancelaria regimentului și a făcut întrebare, fiind-că se teme să nu trecă termenul suplicelor. Răspunsul fu: La noi nu a venit nimic despre D-ta. Sērmanul tēnēr, decă acum per pedes până la pretură, rugand pe suprefect să-i spună că ce a făcut cu rugarea lui și pentru ce n'a espedat'o la locul destinat? Răspuns n'a capetat, ci a fost aruncat pe usă afară!!

... Invētătorul dela Intregalți a fost aruncat pe usă afară când a fost alegerea de jude comună în Intregalți eschisându-l dela vot, pe când el funcționează de 3 ani în aceea comună.

Unde mai e aceea dreptate ca omul mergand la o judecătoria, neîntrebat să-l arunce în prinsore și să-i ia banii fără a fi dator cuiva? E dreptate ca un student mergand în cancelaria pretorială spre a face o întrebare, să fi aruncat pe usă afară? Unde se mai întâmplă aceea, ca un suprefect să arunce pe usă afară și să eschidă dela votare pe un invētor, care a funcționat într'o comună 3 ani? Acēsta-i lege și dreptate? Ca-i adevărat despotism.

Etă favorurile ce ni le dau stăpânii noștri: te aruncă în închisore și-ți ia ce ai apoi te scote și-ți dă drumul flămând. Decă vrei a te ruga să-ți împlinescă ceva, te aruncă pe usă afară.

Asigurăm pe domni Maghiari, că cu terorizări și sbiciuiri de acestea nu vor pute câștiga frățietatea Românilui. Fie siguri, că Românil totu nu pōrtă frică cu toate că-i terorizat. Românil e datat a răbdă până la estreme. Celu ce răbdă până în fine se va mântui.

Un plugar.

Presă în Ungaria după constituțiunea vechiă ungurescă.

Presă a fost, este și va fi o armă forte puternică în viața poporului luminat și liber. Sē vedem de ce principii se conducea vechiă constituțiune ungurescă în privința presei.

Chiar legea fundamentală dice, că în viața constituțională toate câte nu s'au încredințat guvernului sunt un drept exclusiv al națiunii, care pte dispune de acelu drept. În constituțiunea vechiă ungurescă erau legi pozitive, cari arată că presă se pute regula numai în dietă. Ca probă pte servi art. 45 din 1599, prin care se opr tipărirea Calendarului Iulian și se autorisă regele: Ut civitates et dominos terrestres, si qu publico statuto opponere ausi fuerint et vetus Calendarium imprimi curare — puniat ac mulctet eos in mille flo-

renis toties quoties contumaces fuerint. De ar fi avut numai regele dreptul de censură, nu s'ar fi oprit prin dietă tipărirea și nu s'ar fi aplicat toties quoties pedepse în contra călcătorilor de lege. Articolul dietal 24 din anul 1553 dice: quod de editione impressioneque erroneorum librorum per Majestatem suam mentio facta est, status et ordines, supra ea re pro parte ipsorum nihil statuere potuerunt, cum in eorum bonis nusquam id fieri sibi constare, affirmant. Acest articol de asemenea arată, că guvernul n'avea dreptul de censură, căci atunci regele nu s'ar fi plâns la dietă pentru tipărirea cărților rele, ci ar fi zădărnicit tipărirea din puterea sa, ceea ce din respect cătră drepturile ce și le-a rezervat pentru sine poporul n'a făcut'o. Până când nu lua dieta nici o dispozițiune în privința presei era orice silă său măsură silnice din partea guvernului, cari se folosiau în mod nelegiuit de provisoriu, indoit nelegale și neconstituționale, de aceea în Ungaria nu se putea trage înaintea tribunalului nici autorul nici editorul pentru tipărirea operelor sale în țera său în străinătate, ci numai se destitua din funcțiunea sa censorul instituit de guvern. Adevărat, că censorii îngrijau cu totul zelul, că se nu le scape nici o operă, care le-ar pute periclită pozițiunea. De aceea dieta ungurescă dela 1832—6, 1839 a declarat censura de nelegală și a stabilit principiul, că presă în Ungaria constituțională de jure să fie liberă. Dēra pentru aceea dieta totuși n'a tras guvernul la responsabilitate pentru că a introdus și practicat censura în contra legilor.

Forte frumos se pronunță despre presă Lally Törendal Pair din Franța de aceea voui reproduce aici cuvintele sale. Iată-le: A voi să documentezi dreptul și folosul libertății presei, ar însemna a demonstra, că sōrele luminează în amiață-și pe cer.

Despre nici un adevăr nu consună mai tare teoria cu experiența, despre nici un principiu nu s'a pronunțat mai puternic opiniunea publică său convicțiunea publică, despre nici o dorință națională n'a luat potestate angajamente mai sērbătorești, ca pentru presă. Presă este buciumul, prin care se bucină în iote părțile opiniunea publică.

La noi tocmai acuma se pregătesc stăpânitorii nostri cei puternici, ca să pună un dop în gura buciumul presei, ca să nu se mai audă țipetele de durere și de amărăciune ale poporului, care trăsese astăzi mult mai rău, ca în timpul iobăgiei, pentru că astăzi plătesc forte scump drepturile și libertățile constituționale de care astăzi se bucură numai rasa maghiară care dice că statul este numai al ei, ér naționalitățile nemaghiare au numai sarcinile. În privința acēsta, Turcii dela Bosfor sunt mai drepti pentru că ei pun pe raietele lor numai o mică contribuțiune și sunt scutiți de a da miliția, care este cea mai grea contribuțiune din lumea acēsta, pentru că viața este mai scumpă decât toate bunătățile pământenești.

Afacerea porcilor înapoiati.

Transportul de porci ai comerciantului român Mocu, înapoiat din Steinbruch, se află internat încă totu în Sibiu în două ogrădi sub strictă supraveghere polițienescă.

Afacerea acēsta este obiectul unei corespondențe din Bucuresci cătră „Pester Lloyd” — ediția de sēră dela 15 Iunie n. — în care se arată iritațiunea ce a provocat'o în România acēsta afacere și se comunică, „că se voru cere despăgubiri dela guvernul unguresc pentru înapoiarea porcilor din Steinbruch și că cercurile conducătoare din Bucuresci voru sprijini o asemenea cerere.” Corespondentul din Bucuresci al lui „Pester Lloyd” observă între altele următoarele: „Fi-va cine-va atât de simplu, ca să susțină că negligența unuia său altuia dintre funcționarii unguresci încredințați cu controlul sanitar dela graniță ar pute fi un *salvus conductus* pentru totă Ungaria de a se putea vinde mai departe porcii de proveniență română bolnavi, dar scapați supravegherei lor, fără nici o pedecă?”

La aceste observă „Sieb. Deutsch. Tgblt.": „Durere — trebuie să dicem durere, căci greșela cea mai mare este că pré s'au grăbit cei din Pesta — nu este nici o negligență a funcționarului unguresc încredințat cu controlul sanitar dela graniță, deorece la visitarea ce s'a făcut mai târziu din nou în Sibiu presupusa bōla a porcilor nu s'a putut descoperi.”

Esamenul școlii din Ticuvaniu.

Ciuchiciu, 8 Iunie n. 1885.

Domnule Redactor! În 2 a lune curente am călătorit ocașional prin Ticuvaniul mic și am asistat la esamenul de vēră al pruncilor gr. cat. de acolo

Acastă comună nu are scôlă proprieă ci învățământul se propune în o casă, despre care pentru graba ce o avem nu m'am putut informa că este închiriată seu că a dat'o gratis v'r'unu creștin însuflețit pentru scopul acesta. O parte însemnată din locuitorii acestei comune au îmbrățisat religiunea gr. cat. însă numai de unu timp scurt, din care causă parochia gr. cat. încă nu e sistemată, d'era sistemarea ei se așteptă în totu minutul. Despre acești omeni nu se pôte dice decât numai bine; ei nu se înfioră de nicl unu sacrificiu, sunt s'era materialu, d'era avuți spiritualu; și când d'ice că nu se temu de nicl unu sacrificiu nu esagerazu, pentru că ei singuri susțin preotul și învățatorul lor până la sistemarea parochiei, fără ca acela să aibă v'r'o porțiune canonică, unu casă rară în diecesa Lugoșului.

După finirea rugăciunilor îndatinate, unu oratoru ca de vre-o 8—9 ani prin cuvinte bine alese arată bucuria sa și a colegilor săi pentru că pre d. protopopu îl pot vedea în mijlocul lor, și-lu asigură că de astă dată cu răspunsurile lor va fi îndestulit, ăra în viitoru ei promitu mai multu, și într'adeveru micuțulu oratoru nu a esagerat de locu.

D-lu preotul localu Iustinu Iarina, care a propus religiunea, la întrebările puse tinerilor elevi primea răspunsuri așa de precise, încatu cugetam că ne aflam în esamenul unor scolaru maturi. După acăsta t'enerulu învățatoru Avramu Neda a început a întreba din celelate obiecte propuse de d-sa și anume din Istoria patriei, despre venirea Ungurilor; și-era dragu a auzi cum vorbeu acești prunci, că Ungurii pre timpul venirii loru frigeu carnea sub șiaua calului, apoi despre cei 6 duci, Tuhtum... despre pactulu dela Eschilău etc. Paralelu cu acăsta, însă mai pre largu, despre originea Românilor începându dela anul 753 a. Chr până în zilele noastre, acești prunci povestiu cu cea mai mare ușurătate și cele mai mărunte episoade din Istoria Românilor, și sciu cu toții că ei sunt rudiți cu totă rasa latină. Din istoria naturală nu putea omulu să pricepă, că anume care răspunde mai bine și mai precisu din tôte trei regnurile. Geografia s'a propus în anul acesta cum se dice numai per «summos apices» și numai a Banatului; dară mai alesu comitatulu Caraș-Severin, ale cărui granițe, ape, munți au fost cu precisiune arătate pe mapă, așa că atunci când pronunța atare nume și pune mâna pe elu. Când auziamu cetirea precum și răspunsurile din gramatica română ne creșea inima, ba de multe ori nu ne putem ascunde lacrimile de bucuria.

Venl în fine și limba maghiară; din acăsta încă am auzit expresiuni așa curate, că dacă le-ar fi auzit cei din Budapesta de sigur ar fi d'isus că «acea amu triumfată» însă s'ar înșela, deorece acești 35—40 elevi micuți sciu că originea loră e curat romană. Tôte acestea și alte împrejurări, pe care nu le amintescu aicea, facu onore bravului învățatoru Avram Neda, a cărui d'esteritate respective metodă de propunere amu admirat'o cu toții. D-sa numai de 3 luni e învățatoru în acea comună, și în acăstu timp scurtu a și câștigat iubirea poporului întregu în mare măsură, și poporul se uită la elu ca la regeneratorulu său.

I. V.

Hrana țeranului.

Cu cifre pipăite dovedit este, că unu regim alimentar ce ar avea ca basă mămăliga, bine preparată, din mălaiu sănătos și curat, iar de însoțitoare substanțele din clasa brânzei, legumelor propriu d'ise, seu peștelui, unu asemenea regim dovedit este că ar fi și suficientu țeranului, pentru a putea să susție povara muncii sale agricole, și igienic fața cu condițiunile lui de viață, și potrivit puterilor pungei sale costelive, și întăritor în fine sistemului său organicu.

Din punctulu de privire ale cheltuei, oricare din cele trei regime ce calculam n'ar putea să coste maximum pe țeranu ca 30 bani pe zi (v'r'o 14 cr.), dacă elu ar șoi să facă gospodăria ca lumea, cu prevedere, cu provisiuni suficiente, cu plantări de legume și cu grădinărie variată, cu păsăretu și porc în ograda, cu vacă îngrijită, cu unu cazanu forte simplu, cum sunt deja inventate, pentru a distila elu singuru și din orice productu agricolu fructe, cartofi, etc., alcoolulu necesaru consumațiunei sale casnice. Intreținerea omenescă a unei întregi familii, cu pricepere și bună rânduială, n'ar reclama la țară, sub raportulu alimentar, decâtu celu multu unu leu pe zi (v'r'o 42 cr.). Și ar fi casa îmbelșugată, masă hrănitore și variată, lumea sănătoasă, harnică, economia țerei prosperă.

Din nenorocire însă nu este astfelu. Marea majoritate a țeranilor se hrănescu miserabilu, iar familiile lor și mai prostu decâtu atât. Mălaiulu, dacă nu e atinsu de bôla mucigaiului, hrană otrăvită care a decimat țera prin pelagră, apoi de regulă e rău preparat, măcinat prea mare, necernut, prea v'ertosu, nefăcălitu bine, astfel că mămăliga ce rezultă, în locu să nutrească, obosește peste măsură organele digestive, și cu timpul

le face să p'erdă din tenacitatea lor. Atunci, pentru a substitui carbonulu ce nu se asimilă în cantitate suficientă, se deșteptă în omu gustulu alcoolismului cu scădere progresivă a f'omei, cu debilitarea generală a corpului și cu totu cortegiulu de nenorocite urmări fizice și morale. Nu mai punem încă și casurile forte frecvente, în cari pandișpanulu acesta se mănăncă rece și stătu de câteva zile, când parte din substanțele lui albuminoide și feculete încep deja să fermenteze. Acăsta împrejurare mai scade multu mămăligei din puterea ei nutritivă, fiindcă principiile ei se oxidază atunci afară din organismu, și alimentele oxidate, acele cari au absorbitu deja oxigenulu directu din aeru, nu mai sunt bune de nimic. E lucru rancedu, cum se dice...

Mămăliga ar fi de almintrelea unulu din alimentele cele mai igienice, destulu de substanțialu, ce e dreptu, și mai cu s'ema potrivitu pentru țeranu, d'er cu condițiunea de a fi fabricată din mălaiu sănătos și de o bună calitate, și cu cerința iarăși de a fi preparată în modu mai igienic de cum o prepară țeranulu român. Numai astfelu mămăliga ar corăspunde rolului său în nutrițiune și în gospodăria generală a țerei. Dacă însă mămăliga țeranului lasă forte multu de doritu din tôte privirile, și alu materialului și alu preparațiunei, apoi leguma cu care elu o face să alunece pe gatu e de obicei de calitate și mai inferioară ca valore nutritivă, plastică și colorigenă. În cea mai mare parte a anului nutrimentulu țeranului se reduce la mămăliga pr'ostă cu c'epă, și dreptu legume, verdețuri seu mai bine buruieni urzici, ștevie, susaiu, lobodă, știru, castraveți, dovleci și varză, în casulu celu mai bun. Intregulu acăstu soi de legume n'are însă decâtu celu multu 8% substanțe cu principii nutritive, cu azotoase, cu cărbunose cu totu, ăra în colo suntu apă s'adea. De unde se și ia atunci corpulu cele 20 gr. azot și cele 300 gr. carbon ca să și ție sufletulu în elu, și să p'orte povara unei munci atât de grele?

Ca muncitorulu să vie cu alimentațiunea la cifra cerută de sciință, în privirea carbonului și alu azotului, elu trebuie să și facă pântecelile desagă și să ingere unu volumu enormu de bălării. Ceea ce se și întâmplă în eveder. Intinderea peste fire a stomacului, și desu re-peștită, aduce însă după sine grave consecințe patologice fără a mai spune că insuficiența de hrană și calitatea ei pr'ostă, pe lângă că lenevesce pe omu și lu face incapabilu pentru o muncă mai întinsă, mai are încă marele neajunsu de a espune pe individulu la contractarea a totu felulu de b'ole, la tifosu și la intoxicațiunea palustră în deosebii. D'er la câte altele nu este ore expus, câte slăbiciuni nu contractă unu organu rău hrănit, anemic, cahetic, buhăvit, incapabilu de a rezista din cauza nutrițiunei sale cu substanțe ap'ose, și-a imbibațiunei până la saturațiune cu esență ac'oolică și încă falsificată!

E tristu, d'er realitatea așa stă, regimulu țeranului este insuficientu, fără dramu de artă culinară, nevariatu, neigienic, debilitantu și îmbolditoru cătră bol.

Acum e ușor să ne espicăm alarma ce au datu atăția inteligenți medicu, cari cu durere au vedutu în reua alimentare a țeranului unu isvoru de nenorocire națională.

În particularu merită în acăsta privință întrăga noastră atențiune prețioasă scriere a d-lui dr. Istrati: «O pagină din istoria contimporană a României.»

Asemenea amu avea să citam lucrările d-lor dr. Obedenaru, Felix și alții.

(Cultivatorulu).

DIVERSE.

Căsătorie. — D. Aureliu Beleșiu își va serba cununia cu d'șora Aglaia Cantemir Duminecă în 9 Iunie în biserica din Buhuși. Urăm fericire tinerei părechii!

**

Curiositate pedepsită. — O istorioară forte interesantă circulează prin tôte țiarele lumei. Este vorba de fostulu ambasadoru persianu cu numele Mirza-Abu Hassan. Când acesta sosi la Parisu, fu urmăritu la totu pasulu de o mulțime de curioși, cari alergau după d'ensulu, seu se opriau pe stradă, când se apropia elu, pentru a'i pute vedea și admira frumoasă și bogata lui îmbrăcăminte orientală. Într'o zi, când venea dela o preumblare, află în salonulu său de așteptare o mulțime de dame din cercurile mai înalte ale Parisului, îmbrăcate tôte în toalete forte elegante, dar nu tôte damele asemenea de frumoșe. Frapatu de atăta gl'otă de femei, îndrumă pre talmaciulu său, să întrebe damele ce voiescu dela d'ensulu? Talmaciulu îi tălcui apoi curiositatea damelor, care veniseră numai pentru de al-ă vedé pre d'ensulu și îmbrăcăminte lui. Ambasadorulu Persiei se supără, că a devenitu obiectu alu curiosității neînfrante, și fiindcă după d'atinile și ideile orientalilor, purtarea damelor nu era la locu, se hotări a și răsbuna și în încă pe o

cale forte șodă. Așa făcu, ca cum ar fi încântatu de frumșetea damelor de față; înu talmaciulu o vorbire mai lungă cu glasu înaltu și acompaniată de gesticulari infocate, arătându când și când cu degetulu spre cutare damă în modu forte bătătoru la ochi, după aceea se retrase în despărțământurile sale. Damele erau forte curioșe să șcie ce a vorbitu ambasadorulu? Cu deosebire o damă mai înaintată în etate, care însă se ținea pre sine de cea mai frumoșă, nu se putu răbda de a nu îndrepta cătră talmaciu întrebarea, că ce opiniune are ambasadorulu despre damele de față? — D'omnă, d'ise talmaciulu, nu îndrănescu a și-o spune! — Dar când eu te rog! — E cu neputință d'omnă! — Dar d-ta veți că tôte ne topim de curiositate, fieți milă! — Bine! d'că d-ta o dorești cu totu prețulu, fie! Exelența sa a tacsatu frumșetea damelor! — A tacsatu frumșetea noastră? cum așa? — După datina din Persia; socotită frumșetea fiecărei dame în ban! — Ah! acăsta e forte interesantu. La câtu a prețitu pre amica mea de d'inc'oce? — La, o miă de napoleonori! — Și dama acăsta de aici? — La cincii sute de napoleonori! — Și dama cealaltă cu p'erulu celu bogatu? — La trei sute! — Dar pre domnișora aceea cu ochi negri? — ăra la trei sute! — Și dama cealaltă cu umbrarulu din China? — La cincideci de napoleonori! — Și aflat am și eu locu în tarifa Exelenței sale? — Da, adecă mă rog de ertare, d'ise talmaciulu confus. — Ei bine, spune-o numai! ilu r'ogă dama cu înțepire. — Când a sositu rëndulu la d-ta, a d'isus Exelența Sa că... — Vorbesce, rogu-te! strigă dama iritată. — Exelența sa a d'isus, că în Francia nu esistă așa banu micu, cu care s'ar puté asemăna valorea frumșetei d-tale! — Ah! ah! gângăvil dama, acăsta totuși e... Dar să mergem scumpele mele! d'ise ea cătră amicele ei. A fostu păcatu, să venim noi la barbarulu acesta!...

Globulu Șahului. — Călătorulu englesu Arnold, care deunăzi a fostu primitu de Șahulu Persiei, descrie astel globulu, pe care Nasr-Eddin l'a comandatu să i se facă pentru sala audiențelor acum câțiva ani: Globulu are unu diametru de 18 policar și este peste totu acoperitu cu giuvaere. Astfelu mărire de pe elu sunt formate din smaragde, care răspândescu o lumină verde, pe când Africa e formată din rubine, care răspândescu o lumină roșie. Suprafața Statelor Unite ale Americii e formată din diamante, a Indiei din ametiste, a Austro-Ungariei din briliante și safire, a Franciei asemenea din diamante ș. m. d. Guvaerele s'au cump'erat din India, Arabia și din câmpiele de diamantu ale Africii sudice.

Gordon n'ar fi mortu. — Din Cairo vine o știre dela 28 Maiu. care se dă cu totă reserva: «Unu comersantu Kopt, unulu dintre cei puțini, cari au reușit să scape din Chartum după măcelu, a sositu aici și a făcutu autorităților o comunicare forte ciudată. Elu susține, că după spusa unor martori oculari demni de credință, Mahdiu ar fi ordonat să i se aducă capulu lui Gordon, despre care auzise că a fostu ucis în măcelulu ce a urmatu intrării rebelilor în orașu. Rebelii i-au adus îndată capulu consulului austriacu Hansalu, care s'a creștitu a fi Gordon. Dar unu rebelu, care cunosea pe Hansalu, vedendu-i capulu, spuse că nu e alu lui Gordon. Atunci începură să caute din nou pe Gordon. Cete de rebeli cutreerară orașulu, examinară tôte cadavrele europene, dar îndesertu. Nu se putu da de urma lui Gordon seu a lui Abugates, unu bogatu comersantu din Chartum, seu a celor doi cavași ai lui Gordon, nicl nu s'a găsitu vre unu documentu seu ceva din hainele purtate de Gordon. De aceea naratorulu crede, că celu puținu este orecare șansă, că Gordon va fi scăpatu și că a fugitu spre Sennaar.»

Creerulu lui Victor Hugo. — Ați auzit, fără îndoială, că familia lui Victor Hugo a refusat d'a încredința experiențelor școlii de antropologă, creerulu maestrului. Acăsta hotărare este privită în diferite moduri de publicu. Amicii încarnați ai sciinței antropologice, amintescu că moștenitorii lui Gambetta n'au avut aceleași scrupule pentru amicul lor și că prin aceasta au servitu cauza sciinței. Este posibilu — d'ice corespondentulu parisianu alu d'iarului «L'Independance Belge» — dar noi înțelegem opunerea familiei lui Victor Hugo. Pe dreptu seu pe nedreptu autorulu Foiloru de t'omnă voia să i se respecte r'ămășițele mortale. Dacă n'a voit să fie îmbălăzmitu de sigur că cu atât mai mult n'a voit să fie lăsatu scalpelulu din amfiteatre și apoi fanaticii disecțiunii nu ni se pare că au ajuns până acum la demonstrațiuni conchizătore. Ei afirmă că este unu avantaju inapreciabilu pentru sciință că s'a descoperitu în creerulu lui Gambetta mari facultăți oratorice. Fi-vom mai înaintăți în sciință dacă, după ce se va inspecta celulele creerului Victor Hugo, se va descoperi în ele mari facultăți poetice? Acum câțiva an mulți se îndoiau.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena

din 17 Iunie st. n. 1885.

Table with 2 columns: Item (e.g., Rentă de aur, Bonuri croato-slavone) and Price/Value.

Bursa de București.

Cota oficială dela 4 Iunie st. v. 1885.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta română, Banca națională) and Price/Value.

Cursul pieței Brașov

din 17 Iunie st. v. 1885.

Table with 2 columns: Item (e.g., Bancnote românești, Argint românesc) and Price/Value.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. Gross.

Nr. 671—1884.

2—3

a. f. sc. gr.

Escriere de concurs.

In înțelesul instrumentului fundațional punctul VI. 4. c. alinea din urmă și pe temeiul...

I. Salariul de 700 fl. v. a. pe an ca suplente cu dreptul ca decă în timp de trei ani, și-a împlinit datorințele de profesore la gimnaziul...

séu atestate finali dela vre-unu institutu superioare pentru instrucțiunea în musică și cântări și anume...

2. Preferință va avea cel ce va dovedi că a fost în escriciū practicū și a datū învățătura din musică și cântare la unū gimnasiu séu la una din scólele medie de asemenea categoriă cu succesū bunū în timpū de trei ani, séu că a esercitatū în modū practicū instruirea în musică...

3. Că scie limba română ca limbă de propunere, séu limba nemțescă, maghiară, francesă ori italiană ca limbi mijlocitóre pentru învățământū, avēndū celū ce nu scie românesce, în timpū de trei ani a se supune unui esamenū, prin care se dovedescă că e în stare ași propune obiectulū în limba română.

4. Originea, etatea și religiunea prin carte de botezū.

5. Studiele ce le-a mai făcutū cumva și că

e atâtū de moralmente, câtū și în purtarea sa civică, nepătătū.

6. Testimoniu medicalū despre starea sănătății.

II. Salariul de 600 fl. v. a. pe an la concursintele fără una séu mai multe din condițiunile puse mai în susū, însă acesta numai ca substitutū fără dreptū de pensiune și de decenale.

III. Comitetulū administratorū de fondurile scolastice grănițeresce i se rezervă însă dreptulū de a remunera serviție estraordinari, după trei ani urmate de rezultate și succesū de totū emimente în împărțășirea la scolarī a învățământulū din musică și cântare, séu prin salariu mai mare până la maximulū de 900 fl. v. a. séu prin înaintarea la gradulū de suplentū ori definitivū.

Suplicele concursinții și le vorū adresă la: Comisiunea administratóre de fondurile scolastice din Năsēudū până la 16 Augustū 1885 cālin-dariulū nou la 6 ore sēra, căci mai târziu nu se vorū mai primi și nu se vorū subșterne spre desbatere și considerare.

Din ședința comisiunei administratóre de fondurile scolastice și de stipendie ale foștilorū grănițeri români.

Năsēudū, 6 Iunie 1885.

Președintele: Iosifū Mihalsiū m. p. Secretariulū: Ioachimū Mureșianu m. p.

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with 4 main columns: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Each column contains train routes, station names, and departure/arrival times.

Nota: Orele de nopte sunt cele dintre liniile gróse.

Tipografia ALEXI, Brașov.